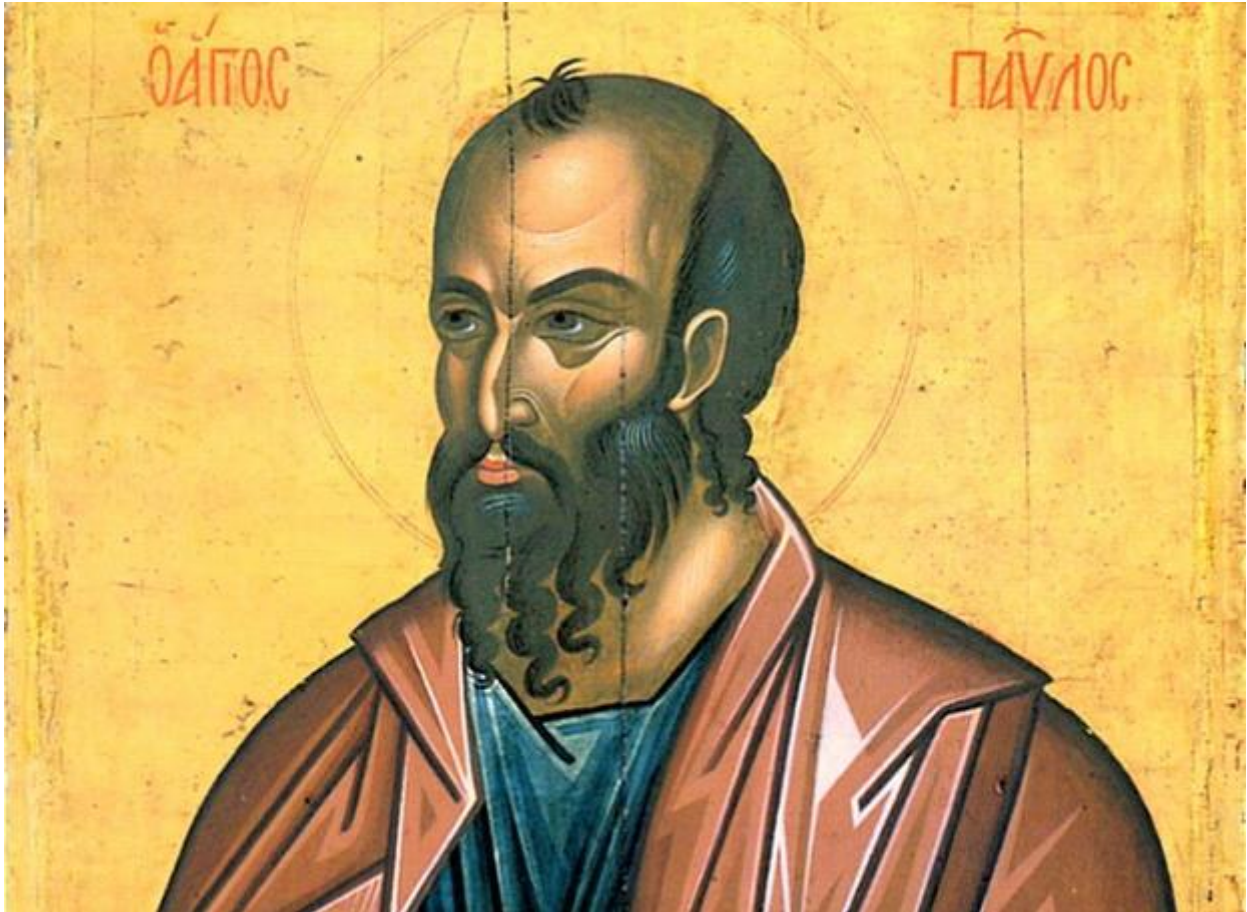

Το Αποστολικό Ανάγνωσμα της Κυριακής προ της Χριστού Γεννήσεως

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Το [Αποστολικό Ανάγνωσμα](#) της [Κυριακής προς της Χριστού Γεννήσεως](#): Εβρ. ια' 9-10, 32-40 (22-12-2024)

Πρωτότυπο Κείμενο

Ἀδελφοί, πίστει παρώκησεν Ἀβραὰμ εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἄλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείπει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμψών καὶ Ἰεφθάε, Δαυὶδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν, οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην,

ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρεῖττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

Νεοελληνικὴ Απόδοση

Ἀδελφοί, με πίστη ὁ Ἀβραάμ ἐγκαταστάθηκε στὴ γῆ που τοῦ εἶχε υποσχεθεῖ ὁ Θεός, ξένος σε ἀγνωστὴ χώρα, ζώντας σε σκηνές με τὸν Ἰσαάκ καὶ τὸν Ἰακώβ, που κι αὐτοὶ ἦταν κληρονόμοι τῆς ἰδίας υποσχέσεως. Κι αὐτό, γιατί περίμενε τὴν πόλὴ που θὰ εἶχε στέρεα θεμέλια καὶ που ἀρχιτέκτονας καὶ δημιουργός τῆς θὰ ἦταν ὁ Θεός. Χρειάζεται νὰ συνεχίσω; Δεν θὰ με πάρει ὁ χρόνος νὰ διηγηθῶ γιὰ τὸν Γεδεών, τὸν Βαράκ, τὸν Σαμψών, τὸν Ἰεφθάε, τὸν Δαβίδ, τὸν Σαμουήλ καὶ τοὺς προφῆτες. Με τὴν πίστη κατατρόπωσαν βασιλεία, ἐπέβαλαν τὸ δίκαιο, πέτυχαν τὴν πραγματοποίηση τῶν υποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, ἔφραξαν στόματα λεόντων· ἐσβησαν τὴ δύναμη τῆς φωτιάς, διέφυγαν τὴ σφαγὴ, ἐγέναν ἀπὸ ἀδύνατοι ἰσχυροί, ἀναδείχτηκαν ἥρωες στὸν πόλεμο, ἐτρέψαν σε φυγὴ ἐχθρικά στρατεύματα· γυναῖκες ξαναπῆραν πίσω στὴ ζωὴ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς, κι ἄλλοι βασανίστηκαν ὡς τὸ θάνατο, χωρὶς νὰ δεχτοῦν τὴν ἀπελευθέρωσή τοὺς, γιατί πίστευαν ὅτι μποροῦσαν ν' ἀναστηθοῦν σε μιὰ καλύτερη ζωὴ. Ἄλλοι δοκίμασαν ἐξευτελισμούς καὶ μαστιγώσεις, ἀκόμη καὶ δεσμὰ καὶ φυλακίσεις. Λιθοβολήθηκαν, πριονίστηκαν, πέρασαν δοκιμασίες, θανατώθηκαν με μαχαίρι, περιπλανήθηκαν ντυμένοι με προβιές καὶ κατσικίσια δέρματα, ἐζήσαν με στερήσεις, υπέφεραν καταπιέσεις, θλίψεις καὶ κακουχίες – ὁ κόσμος δεν ἦταν ἄξιος νὰ ἔχει τέτοιους ἀνθρώπους – πλανήθηκαν σε ἐρημιές καὶ βουνά, σε σπηλιές καὶ σε τρύπες τῆς γῆς. Ὅλοι οἱ παραπάνω, παρὰ τὴν καλὴ μαρτυρία τῆς πίστες τοὺς, δεν πήραν ὅ,τι τοὺς υποσχέθηκε ὁ Θεός. Αὐτός εἶχε προβλέψει κάτι καλύτερο γιὰ μας, ἔτσι ὥστε νὰ μὴ φτάσουν ἐκεῖνοι στὴν τελειότητα χωρὶς ἐμὰς.

Σχολιασμός

Η σημερινή Κυριακή που προηγείται των Χριστουγέννων ονομάζεται Κυριακή της προ Χριστού γεννήσεως. Αποτελεί την κορύφωση της προετοιμασίας και τον προάγγελο της μεγάλης εορτής. Σύμφωνα με το συναξάρι της ημέρας, σήμερα επιτελούμε την μνήμη όλων εκείνων που ευαρέστησαν το Θεό από τον Αδάμ μέχρι και τον μνήστορα Ιωσήφ.

Το αποστολικό μας ανάγνωσμα προέρχεται από την προς Εβραίους επιστολή του Αποστόλου Παύλου. Πρόκειται για την περικοπή όπου εξάίρεται η πίστη του πατριάρχη Αβραάμ, καθώς και τα κατορθώματα άλλων ανδρών της Παλιάς Διαθήκης. Ειδικά οι δυο πρώτοι στίχοι μιλούν για τον πατριάρχη Αβραάμ. Ο Αβραάμ δεν είναι μόνο ο γενάρχης αλλά και θεμελιωτής του Ισραήλ. Γίνεται αναφορά στην απόλυτη πίστη και στην τυφλή εμπιστοσύνη στο Θεό. Πράγματι όταν ο Θεός κάλεσε τον Αβραάμ να φύγει από τη πατρική του γη και την οικογένεια του και να πάει να κατοικήσει εκεί που θα του υπεδείκνυε ο ίδιος ο Θεός, ο Αβραάμ δεν ζήτησε να μάθει ποιος θα ήταν ο νέος τόπος της κατοικίας του. Με την πίστη του ο Αβραάμ υπάκουσε στον Θεό και έφυγε από το σπίτι του χωρίς να γνωρίζει που πήγαινε. Ο συγγραφέας της προς Εβραίους επιστολής σχολιάζει για τον Αβραάμ: Πίστει παρώκτησεν εις την γην της επαγγελίας ως αλλότριαν, εν σκηναίς κατοικήσας μετά Ισαάκ και Ιακώβ συγκληρονόμων της επαγγελίας της αυτής εξεδέχετο γαρ τους θεμελίους έχουσαν πόλιν, ης τεχνίτης και δημιουργός ο Θεός.(11,9-10). Ο Θεός υπέδειξε στον Αβραάμ να εγκαταλείψει τη χώρα του, το σπίτι του πατέρα του και να πάει να κατοικήσει εκεί όπου θα του υπεδείκνυε ο ίδιος ο Θεός. Τότε ο Αβραάμ έλαβε και την υπόσχεση από τον Θεό ότι θα ανεδείκνυε τον εκλεκτό λαό από το γένος του Αβραάμ (Γεν.12,1-3). Ο Αβραάμ υπακούοντας στην υπόδειξη του Θεού, πήγε και κατοίκησε στην χώρα όπου του υπέδειξε ο Θεός. Όμως δεν θεώρησε ως δική του τη γη αυτή. Επειδή όμως έκρινε ότι ήταν προσωρινή η διαμονή του στη χώρα εκείνη κατοίκησε σε σκηνές με την οικογένεια του. Η σκηνή φανερώνει την προσωρινότητα και τη μεταβατικότητα από μια κατάσταση σε άλλη. Ο Αβραάμ ανέμενε τη πόλη που θα είχε σταθερά θεμέλια και που δημιουργός θα ήταν ο Θεός. Γίνεται αναφορά για την ουράνια Ιερουσαλήμ (Εβρ.12,2). Στο σημείο αυτό μπορούμε να πούμε ότι ο Αβραάμ ανέμενε την πλήρωση των επαγγελιών, των υποσχέσεων του Θεού και την έλευση του Μεσσία Ιησού Χριστού στον οποίο ανήκει η ουράνια και αιώνια Ιερουσαλήμ. Και έτσι πάνω σ' αυτή τη πίστη του οικοδομήθηκε ολόκληρη η μετέπειτα συμπεριφορά του.

Ωστόσο η πίστη συνίσταται στην αποδοχή αυτών που αποκαλύπτει ο Θεός. Είναι

μια στάση απόλυτης εμπιστοσύνης στον Θεό , ο οποίος έχει στείλει τον Υιό του Ιησού Χριστού στον κόσμο. Η πίστη αυτή εκδηλώνεται σε διάφορους τομείς της σχέσεως του ανθρώπου με το Θεό. Παράλληλα σε σχέση με τη σωτηρία η πίστη είναι πράξη προσωπικής εμπιστοσύνης στον Ιησού Χριστό, «ος παρεδόθη δια τα παραπτώματα ημών και ηγέρθη δια τη δικαίωσιν ημών(Ρωμ.4,25), λέγει ο Απ. Παύλος. Η πίστη η οποία εκδηλώνεται στην προσευχή είναι πράξη εμπιστοσύνης και θάρρους απέναντι στο Θεό. Έτσι αν ζητήσουμε κάτι σύμφωνα με το θέλημα του μας ακούει. Έτσι γνωρίζοντας ότι ακούει τα αιτήματά μας, έχουμε τη βεβαιότητα ότι θα εκπληρωθούν.(Αΐωανν.5,14-15). Με την πίστη καταλαβαίνουμε ότι ο Θεός με το λόγο του έφτιαξε το σύμπαν και ότι, συνεπώς, καθετί που βλέπουμε δημιουργήθηκε από κάτι που δεν φαίνεται(Εβρ.11,1-3).Έτσι η αποτελεσματικότητα της πίστεως γίνεται φανερή μέσα από σωρεία παραδειγμάτων που αναφέρει η προς Εβραίους Επιστολή.

Επομένως ύψιστο δώρο του Θεού προς τον άνθρωπο είναι η ενσάρκωση του Ιησού Χριστού του προαιώνιου Υιού και Λόγου του Θεού. Έτσι κατ αυτόν τον τρόπο η χάρη του Θεού προς εμάς η οποίοι ζούμε μετά την ενανθρώπιση του Ιησού Χριστού είναι μεγαλύτερη από τη χάρη του Θεού προς τους ανθρώπους της Π. Διαθήκης, είναι η χάρη , η οποία οδηγεί στη δικαίωση και στη σωτηρία.